

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 109. szám

2002. január

Nőni szeretnék

Új évet kezdtünk. Eltűnt a régi
A Végtelen nagy tengerében.
Alig merek most rá visszanézni:
Nem úgy éltem, ahogy kell élnem.

Gyenge voltam, erőtlen voltam
Szolgálatodra, hű Vezérem.
Kevés olaj volt lámpásomban,
Kevés hitem volt, oly sokszor féltem.

Új évet kezdtünk. A régi eltűnt.
S ezt Veled szeretném kezdeni, Isten!
Bocsásd meg vétkem, a múltat, a sok bűnt!
Legyen a múlté ma minden, minden!

Ez évben, Uram, én nőni szeretnék.
Nagyobb akarok lenni a hitben!
Hiszen a harcban elhullnak a gyengék,
S nem állhat meg az, akinek hite nincsen.

Szeretnék lenni hübb és kitartóbb,
Engedelmes és szelíd gyermeked!
Mindig erősebb, minden nappal jobb.
Szolgálatodra mindjobban érett.

Új évet kezdtünk. Te jöjj velem hát!
Utadon járnék éget a vágy,
Hogy amit adtál számomra munkát,
Hadd fejezzem be, Istenem, Veled!

Nagy László

Újévi ajándék

„Azoknak pedig, akik e világban gazdagok, parancsold meg, hogy ne legyenek gőgösök, és ne a bizonytalan gazdagságban reménykedjenek, hanem Istenben, aki megélhetésünkre mindent bőszégesen megad nekünk” (1.Tim 6:17).

Egy üzletember négy alkalmazottat foglalkoztatott. Újév reggelén rendszerint mind a négy felkereste a főnököt, és elmondták neki jókívánságaikat, ő pedig megajándékozta őket. Az üzletembernek egyszer eredeti ötlete támadt. Felkínálta a dolgozóknak a választást 50 frank és egy Biblia között.

Az első minden gondolkodás nélkül azt mondta: „A Biblia bizonyára szép dolog, de én már ismerem.” És elvette az 50 frankot.

A második így mentegetőzött: „Én ugyan nagyon szeretek olvasni, a Bibliában bizonyára sok érdekes történet is van, de most éppen anyagi nehézségekkel küszködöm.” Ő is a pénzt választotta.

A harmadik kijelentette: „Nagyon szívesen olvasnám a Bibliát, azonban gyenge a szemem, a betűk meg általában kicsik, bocsásson meg tehát...” És már nyúlt is a pénz után.

„A negyedik sincs jobb fából faragva” – gondolta a főnök. De tévedett, mert a soron

következő így szólt: „Anyám mindig szeretett volna egy Bibliát, hogy Isten Igéje ott-hon is meglegyen. Ha tehát választhatok, úgy a Bibliát kérném, hogy esténként anyámnak felolvashassak belőle.”

- Ez szép dolog – mondta az üzletember, örülök neki, de el ne veszítse belőle a könyvjelzőt!

Az alkalmazottak alig hagyták el a házat, amikor egyikük megkérdezte a Biblia tulajdonosát: „Mire gondolhatott az úr a könyvjelzővel?” A fiatalember utánanézett, és a lapok között 100 frankot talált.

A másik három igen savanyú képet vágott, de már késő volt. A választás megtörtént, nem lehetett változtatni rajta.

Így történik egyszer mindenkivel, aki nem az élő Istenben és Igéjében bíz, hanem a pénzben. Ezért: *„Keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatik nektek”*

(Mt.6:33; Lk.2:30-31.).

(Élet és Világosság)

RECEPT AZ ÚJÉVRE

Vegyél tizenkét hónapot, gondosan tisztítsd meg a keserűségtől, irigységtől, kicsinyességtől, és félelemtől.

Azután ossz el minden hónapot 30 vagy 31 egyenlő részre úgy, hogy az egész esztendőt alkosson.

Minden hónapot készíts el: egy rész munkából és két rész jóakaratból, továbbá egy gyűszűnyi derűből. Mindehhez adj hozzá három kanál optimizmust, egy kávéskanálnyi türelmet, egy csipetnyi megértést és egy késhegynyi tapintatosságot.

A kapott masszát ezután öntsd le SZERETTEL.

A kész ételt díszítsd apró figyelmességgel és tálald fel naponta

MOSOLYGÓ ARCCAL.

ÚJÉV

Mit hoz az év? Nincs bennem
Gond, félelem.

Szeretnék hálát adni
mindenért szüntelen.
És teljes szívvel járnék
szent utadon
akkor is, ha nem értem,
miért a fájdalom?

Egyszerűen hiszek és
nem tágitok.
Ígéd az anyém marad,
boldog titok!

Mit hoz az év? Kegyelmet!
Újat! Sokat!
Hordoz, segít a célig
és tisztogat.
Szánó szerelmed újra
felém ragyog.
Hisz tudod: kicsiny, gyenge
gyermek vagyok.

Indulok bízva, bátran.
Új év fogad.
Add, hogy szüntelen lássam
szent arcodat!

Moderson után Túrmezei Erzsébet

Újra mindet!

- Ne hagyd lemenni a napot,
amíg benned van haragod,
még nem tiéd a holnap!

„Bocsásd meg a mi vétkeinket!”
- te meg a másét, újra, mindet,
addig, amíg úton vagy!

De azt a lépést, azt az egyet
- akár visszafelé is – tedd meg,
és eléd megy a holnap!

Lukátsi Vilma

Ne pazaroljuk időnket mellékes dolgokra!

Egy idősebb vidéki hölgy útra kelt egy olyan vidéken át, amely kb. 100 km-en át érdekes és csodálatosan szép látványt nyújtott. Már régóta örömmel készült erre az utazásra. Sok új látnivaló ígérkezett, és valóban élvezni akarta ezt az utat. De a vonaton oly sok időt töltött azal, hogy csomagjait megfelelően elhelyezze, az ülésen kényelmesen elhelyezkedjék, és az ablakfüggönyt a megfelelő magasságba engedje le, hogy amikor igazából elkezdte volna a szép tájat élvezni, akkor a kalauz már annak az állomásnak a nevét kiáltotta, ahol – nagy sietséggel – le kellett szállnia. „Ostobaság! – mondta magában –, ha tudtam volna, hogy ilyen hamar eljutok a célomhoz, nem pazaroltam volna az időmet mellékes dolgokra.”

Kedves Olvasóm, az idő kerekerei rendkívül gyorsan forognak. Hamarabb itt lesz a végállomás, mint ahogy gondolnánk. Ennek a világnak a dolgai ugyan szükségesek, de végső soron mellékesek. Ezért összpontosítsd figyelmedet arra, ami az életben a legfontosabb. Éljd úgy, ahogyan élni szerettél volna akkor, amikor a kalauz az utolsó állomás nevét kiáltja, és ne pazarold az idődet mellékes dolgokra!

(Vetés és aratás)

Szakíts egy kis időt...

Szakíts egy kis időt,
és gondolkodj el a világról...
Szakíts egy kis időt,
és gondolkodj el magadról.

Szakíts egy kis időt,
és gondolkodj el az életről...
Szakíts egy kis időt,
van-e értelme a létednek?

Szakíts egy kis időt,
és gondolkodj el Teremtődről...
Szakíts egy kis időt,
és gondolkodj el mindarról,
amit Isten érted alkotott.

Mihály

Minden lélek dicsérje az Urat!

150. Zsoltár 6. verse

Részletek a bibliai nemzetek ének-zenei gyakorlatából.

Zeneszerszámokkal már a Biblia 4. részében találkozunk, az 1. Móz. 4: 21-ben Lámech fiát, Jubált, a citerások és a fuvalások ősatyjának nevezi a Szentírás. A hangszerek kultikus funkciója ebből a korból még pontosan nem ismert. Já-kób szíriai szolgálatok Lábán családjában már használtak zeneszerszámokat.

Az 1. Móz. 31: 27-ben Lábán szemére veti Já-kóbnak a bejelentés nélküli távozást leányaival, mert búcsúztatáskor örömmel, énekszóval, dob- és hegedűszóval akarta őket elbocsátani.

A történet további részéből kitűnik, hogy a házi istenek eltűnését még ennél is nagyobb veszteségnek tartotta. Ráhel lopta el ezeket a házi bálványokat. Különös ragaszkodása ezekhez a bálványokhoz azt mutatja, hogy a családban átélte zenei élmények nem az „atyák Istenének” dicsőítésekor keletkeztek.

Még Ábrám eredeti hazájából, Káldeából, Úr-Kaszdim városából ismerjük a sümér Nanna holdisten kultuszát. A 3. évezredben több száz nagyobb és kisebb istenük volt.

Jákób és családja az egyiptomi tartózkodás idején sem lehetett mentes a több istenhitű egyiptomiak zenei világától. Egyiptomban már az Óbirodalom korából (Kr.e. 2700-2200.), az 5. dinasztia idejéből, Nenheftkai sírjában, a fali ábrázolásokon láthatók hárfások és furulyások, valamint énekesek, akik tapssal jelezték a ritmust. A szakkarai ásatások során feltárták Hemré masztabáját, aki a zenészek felügyelője volt. A régészek szerint vele egyidőben élt Hufuanh, aki Uszerkaf fáraó főzenésze volt. Őt tartják a legelső név szerinti muzsikuskor egyikének. Egyiptomban a zenészeknek csak úgy, mint később Izráelben, csupán egyik feladatuk volt, a szóraztatás. Vallási szertartásokon játszottak. A zene és az ének születéstől a halálig végig kísérte az egyiptomi embert. Egyes képeken látható, hogy kéztartással, élő kottaként mutatták a quintet és az oktávot. Furulyán csak a férfiak játszottak, a hárfások között nők is voltak. A hárfa már a történelmi kor kezdetén ismert volt, a sarképekről számtalan változatát

ismerhetjük. Kezdetben hat-hét húron játszottak, majd kialakult a nagyalakú húsz húrú hárfá. A furulya eredeti egyiptomi hangszer. A különböző munkát végzők is szívesen hallgattak zenét és énekszót. Az Újbirodalom idején (Kr.e. 1552-1070.) hozták be Ázsiából a citerát és a lantot. A fenti leírásból is kitűnik, hogy az izráeliták milyen korán megismerkedtek néhány zeneszerszámmal, amelyeket később is használtak.

Amikor Mózes az Úr segítségével kivetette az Izrealitákat Egyiptomból, hálaadó éneket énekelt a 2.Móz. 15: 1-18-ban leírtak szerint. Mirjám prófétanő az asszonyokkal együtt dobolva énekelt az Úrnak. (20-21.v.)

A Sámuel 1. könyve 10:5. versében azokról a prófétákról olvasunk, akik Saullal, a frissen felkent királlyal találkoztak, amikor az áldozóhalomról jöttek lefelé. Azok „prófétai révületben” voltak. Itt a zene és az ének által az Úr megragadó fenségét ünnepezték. Ez a közlés fontos üzenetet hordoz számunkra is, mert a zene hatása okozhat rendkívüli lelki állapotváltozást és ez a tény meghatározza az ének-zene minősége iránti viszonyunkat.

Csak a „sakra muzika” méltó az Isten dicsőítésére, amely mind szövegében, mind dallamvilágában biblikus alapokon áll. A nemzeti különbségeket természetesen minden korban figyelembe kell venni.

Figyelmet érdemel az 1.Kórnikai 13:8-ban leírt történet is, amikor az izráeliták a frigyeladát elszállították Kirjat-Jearimból. Dávid és az egész Izráel „szent táncot járt az Isten színe előtt teljes erővel, énekelve, lantok, dobok, cintányérok és harsonák kíséretében.”

Ezt követően, az izráeli királyság idején Dávid király intézménnyé tette a közösségi éneklést és a zenét. Az 1. Krónika 15:16. szerint megparancsolta a lévíták vezetőinek, hogy állítsanak fel – az egyéb szolgálatok mellett – énekeseket hangszerekkel és zendítsenek hangos örömeikre. A szövetségláda mellé rendelt énekesek, zenészek az ének-zenei vezetők neveit a 17-24. versek közti felsorolásban olvassuk. Érdemes megfigyelni azt, hogy Kemanjáhu azért kapta feladatként az énekesek vezetését, mert „értett” hozzá. Ez a tény magas fokú igényességet jelez már abban a korban is. Az 1. Krónika 25:1. és a 25:6-ban két fontos tudósítást olvasunk: az énekesek és a zenészek szolgálatát prófétálásnak tekintették, akik mindnyájan az atyjuk mellett voltak, így nemzedékről nemzedékre öröklődött át ez a fontos szolgálat. Megtartották

azt a parancsot, amelyet Dávid király, Gád és Nátán próféta rendelt.

A Zsoltárok könyve jelentette Izráel népének életében a valóságos tiszteletet és dicséretet. Ezt olvassuk például a 29-ik, a 68-ik, a 119-ik részekben.

Ézsaiás próféta könyvének 5. részében elmarasztalóan ír azokról, akik a különböző zeneszerszámokat dözsolés közben használják, az Úr tetteit pedig nem veszik észre.

A hálaadó éneklés a lerombolt jeruzsálemi falak felépítésekor ismét felzendült. Nehémiás könyve 12:27. verse mutatja be a felszentelést, amelyet a lévíták örömmel, cimbalmokkal, lantokkal, citerákkal végeztek.

Az Újszövetségben is találunk jó példákat a helyes Istendicsőítésre. A tanítványok Jézussal dicséretet énekelve mentek ki az Olajfák hegyére. Máté ev. 16:26. v. szerint.Pál apostol és Sílás imádkozva, énekelve dicsőítette az Istent, amint az Ap.csel. 16:25-ben olvassuk.

A dicséret, a dicsőítés eszközei és formái különbözőek voltak és lesznek a jövőben is. Ászáf lelkülete zsoltárában azonban – mint példa – minden tekintetben iránymutató marad:

„Mi pedig a te néped, legelődnek nyája, örökké magasztalunk téged, Nemzedékről nemzedékre mondunk dicséretet néked.” 79.Zsolt.13.

Kovács Imre

Elgondolkoztató mondások

Ha egy hívő embert mindenki kedvel, annak a hitélete valahol nincs rendben;

Ha a Jézus Krisztustól kapott bizonyágtételével gyakran megütközést, ellenségeskedést okoz, azt viszont készséggel vállalnia kell.

„Uram! Kérlek, legyen meg a Te akaratom nemcsak a menyben, hanem a földön is és nemcsak általában, hanem bennem és általam is.”

Jörg Zink

Ahol Jézus engedelmes hitet talál, ott kinyilatkoztatja dicsőségét

J.Warneck

Az Úr szolgálatában nem a lőtás-futás számít, hanem az imádság. A szervezés sikert hozhat, de egyedül az áldott élet hoz gyümölcsöt.

Menekülés a mocsárból

Szerető, gondos családban születtem, de ahogy nőtem, egyszerűen nem láttam, mi értelme az életemnek; inni kezdtem, csavarogtam...

Szüleim beírtak a vendéglátóipari szakmunkásképzőbe, gyakorlati tanulmányaimat a Duna Intercontinentálban folytattam, utána pedig a Blaha Lujza téri csöves galerikban kötöttem ki. Estéknént autókat törünk fel, olykor békés járókelőket raboltunk ki, és én élveztem az ilyen estéket. Szüleim könyörögtek, hogy ne tegyem, de csak mentem a magam feje után: ittam, szórakoztam, még az sem változtatta meg életemet, hogy többször kerültem börtönbe.

Mivel igényeim kielégítésére mindig több pénzre volt szükségem, mindig több rablásban vettem részt. Ördögi kör volt ez. Családom már nem reménykedett, mindenki lemondott rólam.

Csak egy VALAKI figyelt csendben és szeretettel engem; csakhogy az idő tájt még nem tudtam Róla semmit. Bár tudtam, hogy otthon Anyu imádkozik értem, de csak nevettem rajta. Ettől függetlenül, ha valami váddal sarokba szorítottak, mint valami patkányt, könyörögtem magamban: „Isten segíts!” De ennek még semmi köze sem volt a hithez. A Markó utcában voltam előzetes letartóztatásban, amikor beszóltak a zárkába, hogy ki akar menni istentiszteletre? Jelenkeztem, de csak azért, hogy jót nevessek azon, amit majd ott hallok.

Naámánról olvastak, és arról beszélt az igehirdető, hogy mindannyian leprások vagyunk! Szükségünk van arra, hogy az Úr megtisztítson bennünket. Nem értettem egészen, de éreztem, hogy „itt valami van a levegőben!” és úgy döntöttem, hogy rendszeresen fogok járni az istentiszteletekre.

Közel másfél év telt el, ezalatt az ítéletem jogerőre emelkedett és átvittek a Kozma utcai fegyházba. Ott is eljártam az istentiszteleti alkalmaikra. Aztán eljött a csodálatos nap, melyet soha nem felejték el: 1991. április 18-a!

Missziós összejövetelen voltam, a testvérek arról beszéltek, hogy az Úr Jézussal (lélekben) lehet találkozni! Akkor már ott tartottam, hogy értelmekkel felfogtam az Úr létezését, de a szívem és lelkem még nem vett részt benne. De ak-

kor fölmentem a zárkába, és azt mondtam: „Uram, szeretnék Veled találkozni! Ha lehet, kérlek, mondd meg az Igéből, hogyan kell megtérni!”

Kinyitottam a Bibliát, és azt olvastam: „Régi tömlőkbe nem szabad új bort tölteni!” – Valami világosodni kezdett bennem, és tovább könyörögtem: hogy mutassa meg világosan a megtérés módját! Egyszer aztán János 18:21-et olvastam: „Mit kérdesz engem? Kérdezd meg azokat, akik hallották, hogy mit szóltam nekik!” – Ezekre a drága szavakra megjedtem – vagy meglepődtem –, nem is tudom. Leugrottam a felső ágyról és elkezdtem imádkozni: „Uram, Jézus, kérlek, bocsáss meg nekem eddigi életemért, sok-sok gonoszágomért!”

Amikor a bíróság kimondta az ítéletet, akkor nevettem, de ahogy most az Úr Jézust láttam szenvedni – helyettem – a Golgotán, úgy zokogtam, mint a gyermek. Megláttam, hogy nem véletlenül hagyta az Úr, hogy ilyen mélységeket járjak meg, most belépett az életembe!

A börtönben a raboknak nevelőjük van, és a márianosztrai nevelő az intézet parancsnokával együtt úgy látta, hogy engem hazaengedhetnek 8 nap szabadságra. A családommal lehettem, és még két napig egy közösség lelki gyakorlatán is, ennél nagyobb ajándékot nem adhatott volna az Úr! Édesanyám – látva megtérésemet – átadta szívét teljesen az Úrnak! Találkoztam régi ismerősökkel, akik néhány perces beszélgetés után azt mondták:

Zoli, te már nem az vagy, akit azelőtt ismertünk!

Volt olyan is, aki azt mondta, hogy engem gyűlölnie kellene régebbi tetteim miatt, de – nem érti – egyszerűen szeretetet érez irántam! Az alig egy hét alatt volt olyan kábítószeres fiú, aki átadta életét az Úrnak.

Itt a börtönben van még néhány fiú, akiket szintén megtalált az Úr túlárado kegyelme! És mi, akik azelőtt rablók, betörők voltunk, tudjuk, hogy az ilyen út nem könnyű kirándulás, de hála legyen az Úr Jézus Krisztusnak, Aki ezen a nehéz túrán kihúzott bennünket a mocsárból!

Horváth Zoltán(BH. 94.01.09.)

„Az Úr csodásan működik”

ezt nap mint nap tapasztalhatom az én életemben.

1985 februárjában kerültem Budapestre (Brassó-Sepsiszentgyörgyről). Református hívőnek tartottam magamat. Itt találkoztam baptista testvérekkel először és jártam az imaházba. Szerettem odajárni.

Az Úr 1992-ben Amerikába hívott, ahol vasárnapról vasárnapra a baptista testvérek körében imádkoztam és hallgattam az igét.

1994 júliusában az Amerikai Magyar Baptistáknak 3 napos konferenciájuk volt Chicagóban. Mind a 3 nap jelen lehettem én is. Minden prédikáción, igehirdetésen úgy éreztem, kimondottam hozzám szól az Úr, én velem beszél, nekem üzen. Hullott a könnyem, nem tudom örömet vagy bánatot jelentett. Éjjel nem tudtam aludni. Sokat imádkoztam. Az első vasárnap bizonyágot tettem, elmondtam, min megyek keresztül, mit érzek, habár nehéz volt szavakba foglalni. Beszélgettem egyik-másik testvérrrel, lelkipásztorral, és 1994. augusztus 28-án nyilvánosan is megvallottam hitemet Jézus Krisztusban a bemerítkezés által. Akkor már éreztem, hogy örömkönnyek hullanak.

Szeptemberben hazautaztam és kértem felvételemet az Pesterzsébeti Gyülekezetbe, de magammal hoztam a chicagói gyülekezet szeretetét, emlékét, a sok-sok szépet, amit ott tanultam, tapasztaltam, láttam. 1994. szeptember 18-án volt az erzsébeti gyülekezetben a bemutatkozó-som, bizonyágtételelem. Fel is vettek tagnak és odatartozom. Örültem, hogy egy nagy létszámú gyülekezetbe tartozhatok és még jobban, hogy hozzájárulhatok én is az új imaház építéséhez.

Egy nagyon szép kis templomot bérlettek a chicagóiak. Már akkor imádkoztunk, hogy segítse az Úr őket, hogy meg tudják vásárolni azt a helyiséget. Én is sokat imádkoztam ezért.

A kis, 20 család létszámú gyülekezet is gyűjtött egy kis pénzt (300 dollárt), melyet a repülőterre hoztak ki, hogy vigyem haza. Újból megmozdult valami bennem, éreztem szerencsés vagyok, hogy olyan emberek közé tartozhatok, akik egymást becsülik, szeretik, segítik.

2000 novemberében tudomásul vették, hogy az Úr meghallgatta imáikat és a templomot megvásárolhatták. Nagy erővel, sok áldozattal nekifogtak tavasszal az imaház felújításához.

Szeptemberben kaptam egy telefonhívást és közölték, repülőjegyet küldenek és hívnak Chicagóba, ahová október 1-jén el is repültem.

November 10-12-én volt az Imaház megnyitó ünnepsége, ahol én is ott lehettem. Ezt volt egy újabb nagy csoda az én életemben, újból megtapasztalhattam, hogy az Úr csodásan működik.

Nagyon nagy hálával van tele az én szívem, hogy testvéreim között lehetek és velük ünnepelek azon a helyen, ahol először találkoztam igazán az Úr Jézussal és érezhettem, mennyire gondja van rám. Több, mint 250 személy vett részt az ünnepségen.

Még a falak is zengtek, amikor felhangzott a 136. Zsoltár, melynek minden versében visszatérő felhívás az volt:

„Magasztaljátok az Urat... mert örökké tart szeretete!”

Ma 26 családból áll a gyülekezet.

Amikor az imaházat megnyitották, örömmel hirdették, hogy hálás szívvel vallják és hittel vállalják jövőbeni szolgálatukat a zsolttár versben sürített megfogalmazását: Mi, akik ebbe az épületbe gyülekezünk imaórára, istentiszteletre, énekelni, imádkozni, együtt sírni és örülni, tanulni, dolgozni vagy éppen játszva pihenni, Isten örökkévaló szeretetét akarjuk élvezni és hirdetni, minden tettünkkel Urunkat ezért dicsőítve.

Hálás vagyok, hogy testvéreim között lehetek még márciusig, de lélekben és gondolatban az otthoni testvérek között vagyok legtöbbször, úgy ahogy amikor otthon leszek, az itteni testvérekre gondolok majd.

Tudom, mindenért az Úré a dicsőség.

Hálás vagyok az Úrnak mindkét gyülekezetért. Urunk áldását, vezetését kérem mindkét gyülekezet életére.

Lélekben Veletek leszek.

Wenczel Erzsébet

Egy kis derű...

Az akrobata éjnek idején kétségbeesetten be-
ront az alvó cirkuszigazgató szobájába:

- Igazgató úr! Igazgató úr! Ég a cirkusz!

Az igazgató átfordul a másik oldalára, és bosszankodva mondja:

- Menjen és keltse fel a tűznyelőt!

♦♦♦♦

A papa már órák óta játszik a kisfia villanyvona-
tával, lassan éjfélre jár, amikor megszólal a tele-
fon.

- Helló! – hangzik fel a kagylóból az alattuk lakó hangja. – Nem tudná megmondani, mikor indul az utolsó vonat?

♦♦♦♦

Egy férfi meglát egy álláshirdetést: „probléma-
megoldó”-t keresnek 100 ezer font fizetéssel. Je-
lentkezik, elbeszélgetnek vele, és azonnal fel is
ajánlják neki az állást.

- Van kérdése? – tudakolja új munkaadója.
- Csak egy – feleli az ember. – Hogyan tud-
nak ilyen sokat fizetni?
- Na – mondja a főnök -, hát ez a maga első
problémája.

♦♦♦♦

A mérkőzés szünetében a hazai csapat edzője
odasétál a rádió riporteréhez.

Kérem, nem tudná egy kicsit lassabban közvetí-
teni a meccset? A fiúk képtelenek ilyen tempó-
ban játszani.

♦♦♦♦

Ugyanaz a kutya

A tanító néni azt mondja Marikának:

- A kutyáról szóló fogalmazásod nagyon ha-
sonlít a nővéred tavalyi dolgozatára.
- Nem tehetek róla – védekezik Marika -,
még mindig ugyanaz a kutyánk van!

♦♦♦♦

Súgás

A diák a tábla előtt áll, a tanár biztatja.

- Szólaj meg már! Legalább azt mondd amit
súgnak ...

A diák csodálkozik:

- A tanár úr hallja? Mert én sajnos nem.

Jó kérdés

Első nap az iskolában. A tanító néni minden kis
elsőst a helyére vezet. Megkérdezi a nevüket,
majd így szól:

- Van valakinek kérdése?

Mire egy hang az utolsó padból:

- Mikor kezdődik a szünet?

F a k a n á l

Kossuth Káposztája

Hozzávalók 4-6 személyre: 50 dkg sovány ser-
tészlapocka, 50 dkg savanyú káposzta, 1 nagy fej
hagyma, 2 db peccsenyekacsamáj, 15 dkg füstölt
debreceni kolbász, 8 dkg főtt-füstölt sonka, 5
evőkanál párolt rizs, 2 dl tejföl, savanyúkáposz-
ta-levelek, 5-6 dkg zsír.

A megtisztított hagymát finomra vágjuk, a zsír
felén a hagyma felét üvegesre pirítjuk, rátesszük
az apró kockára vágott sertészlapockát, s kevés
víz vagy húsléves hozzáadásával fedő alatt fél-
puhára pároljuk. Egy másik edényben meg-pirít-
juk a maradék zsíron a hagyma másik felét, be-
letesszük a káposztát, s ugyancsak nagyon rövid
lében, fedő alatt félpuhára pároljuk. A kettőt
összeöntjük egy nagyobb edénybe, hozzáadjuk a
karikákra vágott debrecenit, az apró kockákra
vágott sült kacsamáját és a főtt-füstölt sonkát, az
öt evőkanál párolt rizst, a tejfölt, és az egészet
jól összekeverjük. (a lényeg, hogy az egész ra-
kott káposzta levesességű maradjon.) Eredetileg
a következő munka-menethez egy lefelé keske-
nyedő, kúp alakú edényt használtak, amit lefed-
hető római tállal vagy hasonló formájú tűzálló
edénnyel helyettesíthetünk. Ezt az edényt kibé-
leljük káposztalevelekkel, beleöntjük az össze-
kevert anyagot, az egészet beborítjuk káposzta-
levelekkel, és lefedve, mérsékelt meleg sütő-
ben háromnegyed óráig sütjük. Tálalásnál
hosszában és keresztben bevagdalt, s így megsü-
tött debreceni kolbászt teszünk a tetejére.

Fokhagymás-tejfölös sertéscomb

Hozzávalók 4-6 személyre: 1 kg sertéscomb
(dió), 6-8 gerezd fokhagyma, 1-2 teáskanál csí-
pós pirospaprika, 5-6 evőkanál olaj vagy 5-6
dkg zsír, 2 dl tejföl.

A sertéscombot szálával keresztben ujnyi vas-
tag szeletekre vágjuk. A szétnyomott fokhagy-
mát összekeverjük a pirospaprikával, kevés só-
val, és bekenjük vele a hússzeletek egyik olda-
lát, majd összetekerjük, cérnával szorosan átköt-
jük vagy hústüvel összetűzzük. A tekercsüket
tepsibe vagy tűzálló tálba lerakva leöntjük forró
olajjal vagy zsírral, egy deci vizet öntünk hozzá,
és lefedve puhára sütjük. Amikor kész, leöntjük
tejföllel és átforraljuk vele. Tálalhatjuk burgo-
nyapürével vagy sós vízben főtt burgonyával, de
adhatunk hozzá petrezselymes párolt rizst is.

Rövid hírek

Jézus Krisztus születésének történetét is-
merhették meg a gyermekek a decemberi
bibliaórán az Anyaoltalmazó Otthonban.
„Dicsőség a magasságban Istennek...”,
hogy elküldte Szent Fiát a világ üdvözítőjé-
ül. – 30 csomag készült a gyermekek meg-
ajándékozására, amit ők örömmel elfogad-
tak. Aki kért, az kapott még Újszövetséget
és egy keresztyén történetet tartalmazó
könyvet.

Köszönjük a gyülekezet támogatását.

♦♦♦♦

Doboróczki Pétert október 28-án, Simon
Dórát december 16-án mutattuk be az Úr
előtt, és imádkoztunk értük.

♦♦♦♦

November 25-én Martin Hohman testvér
evangélizált gyülekezetünkben.

♦♦♦♦

November 27-én a Harlem Gospel Singers
jótékonyági hangversenyét Martonyi Já-
nos külügyminiszter úr nyitotta meg. Meleg
szavakkal értékelte a Baptista Szeretetszol-
gálat munkáját. A hangversenyen több mint
száz nagykövet, diplomata és üzletember
vett részt.

♦♦♦♦

A tv (m1 és m2) hat alkalommal közvetített
részleteket és interjúkat a különös ese-
ményről.

♦♦♦♦

December 6-án Jonh Boss amerikai evan-
gelista szolgált közöttünk.

♦♦♦♦

December 14-én és 15-én két iskola, vala-
mint a város vegyeskara tartott karácsonyi
hangversenyt. Mindhárom alkalommal zsú-
folásig megtelt az imaház, és a zene mellett
megszólalt az Ige üzenete is.

♦♦♦♦

December 22-én a kerület legszegényebb
gyermekait ajándékoztuk meg karácsonyi
koncert és evangélizáció után. A gyülekezet
gyermekai előadták a karácsonyi történetet,
Delhusa Gjon pedig a legszebb karácsonyi
énekeket.

Szilveszterkor az 5 órakor kezdődő isten-
tisztelet után családi estet tartottunk. A fi-
nom ételek, a sült malac, a bibliai és egyéb
vetélkedők feledtették az idő múlását.

Imádsággal és a Himnusz elénekülésével
léptük át az év határát. Még a tűzijátékot is
együtt néztük meg.

Eseménynaptár 2002. Január

Január:

01.	9.00	Imaóra, Újévi Istentisztelet
06.	9.00	Imaóra, Istentisztelet, Úrvacsora
	17.00	Istentisztelet
10.	18.30	Bibliaóra
11.	18.00	Ifjúsági óra
06.	9.00	MKKB, Istentisztelet
	17.00	Istentisztelet, énekkar est
17.	18.30	Bibliaóra
18.	18.00	Ifjúsági óra
20.	9.00	MKKB (Idősek otthona)
		Istentisztelet
	17.00	Istentisztelet – Jelenések könyve

20-27-ig I M A H É T

27.	9.00	MKKB, Istentisztelet
	16.00	Leparamisszió vasárnapja
31.	18.30	Bibliaóra

Február:

01.	18.00	Ifjúsági óra
03.	9.00	Imaóra, VISZ, Istentisztelet, Úr- vacsora
	17.00	Baptista Világszövetség Vasárnapja, Délpesti közös ünnep

- **Imaház cím:** Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok
- **Lelkipásztor:** Dr.Almási Mihály
Pesterzsébet, Ferenc u. 3..
Tel: 283-14-13

SZERETET - SZOLGÁLAT
A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja
Felelős szerkesztő:
dr. Almási Mihály
Szerkesztő: Máté Dániel
Technikai szerkesztő: Lesták Károly
Megjelenik havonta nyomtatva 200 példányban
Interneten: <http://ps.hu/szeretet-szolgalat>
Következő lapzárta: 2002. február 27.